

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ

Nomád evangélium

1.

*Amikor először öltött testet
megmosták frissen fejt kancatejben
szeplői csecsemő csillaggá lettek
örömük támadt az emberben
a lélek azonosítására
valaki aznap lejött az égből
a törzs vénjei megzavarodtak
mit sem fogtak fel az egészből
két gyors madár azonnal indult
s tértült íme a fény küldötte*

*mire az igét szájába tették
szívét egy meteor átütötte.*

2.

*Nem virradt többé a kakas hiába
ordította torkát rekedtre
a napúton kémboldak járóröztek
fagy feküdt rá az édesvizekre
a vadak menekülő csapást kerestek
a keskeny szoros fejükre omlott
a madarak dél felé tódultak volna
de már a sarkcsillag spirálban forgott
hát hol az a dél hol a jégszívű észak
és hol a harang hogy döndülne félre*

*valami szörnyet vetett ki magából
a földanya betövenbetedik mébe.*

3.

*A csecsemők öregek és a kutyák
csontjait is régen megették
foguk sem volt harapást mímelve
a hó alatt egymás torkát keresték
úgy leltek rá a romlatlan testre
vulkáni üveg volt két szeme tükre
mellén a kráter egyre parázslott
arccal szédültek arra a tűzre
maradék lelküket hogy belefűjják
tüdeje tágult felállt a bálvány*

*mellkasán át a szél süvöltött
pillangó rebbent megnyíló száján.*

